

Кирил Христов

Зимна вечер

И питам се: защо да се живея?
Какво очаквам още аз? О, боже
Как скръб от всичко около ми вей,
Където поглед уморен се сложи.

Вън сняг вали – тъй, както е ваял
Преди безкраен ред хилядолетия.
И свила е сърцето ми печал,
И лягам разломен, без да разсветя.

КРАЙ

© Кирил Христов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6971>]